

Az angol nyelvi érettségi vizsgareform

Sok mindent sikerült megvalósítani az érettségi vizsgareform projektumában, a próbamérések első köre eredményesnek bizonyult. Nemcsak az itemek és feladatok értékére, hanem azok nehézségi fokára, tervezésük, végső formába öntésük és lebonyolításuk során felmerült gondjainkra vonatkozóan is levonhattunk következtetéseket. Ez végül is a próbamérések természetes célja.

A próbamérés tervezésének köszönhetően sikerült olyan módszert kifejlesztenünk és alkalmaznunk az itemek általános skálán való mérésére, amely lehetővé tette a különböző tanulócsoportok által megoldott teszt-itemek és feladatok nehézségének összehasonlítását. Feladataink nehézségi szintjét így korábbi projektumok feladataiával is össze tudtuk vetni. Ezek eredményeként, a már kipróbált és kalibrált horgony-itemek segítségével, a jövőbeni feladatok kalibrálását a projektum csapata rutinszerűen tudja végezni. Mindez olyan feladatbank létrehozásához vezet, amely kalibrált itemeket tartalmaz: olyanokat, amelyeknek nehézsége előre ismert, ezért a jövőben lebonyolításra kerülő éles vizsgákon éppúgy felhasználhatók, mint további itemek kalibrálására.

Ezen kívül kidolgoztuk és alkalmaztuk az itemek empirikus nehézségi szintjének értelmezésére szolgáló módszert annak eldöntésére, hogy mit kell érteni az alap-, közép- és haladó szint kifejezéseken, illetve bármely más kifejlesztésre és alkalmazásra kerülő standardokon. A jövőben fontos lesz, hogy vizsgáink szintjét és így a középiskolát befejező népesség teljesítményét más országok számára is érthető standardokkal le tudjuk írni. Részben ez a funkciója az Európa Tanács Közös Európai Referenciakeretének, és ezért döntő fontosságú, hogy a feltételezett teljesítményszintek jelentését illetően a magyar oktatásügyi hatóságok döntésre jussanak. Úgy véljük, munkánk hozzájárul a kérdéssel kapcsolatos kérdések tisztázásához.

A projektum munkája az angolul tanuló magyar diákok teljesítményével kapcsolatos jelentős mennyiségű információt is eredményezett, gyarapítva ezáltal a Hátértanulmányban közöltek (*Fekete, Major, Nikolov*). Bősséggel áll rendelkezésünkre adat arról, hogy a magyar tanulók hogyan teljesítenek bizonyos teszteken – legyen az beszédértés, olvasásértés vagy egyéb teszt –, s hogy bizonyos feladatok és itemek hogyan működtek náluk. Ez nemcsak a feladatírók számára hasznos, akiknek empirikus visszajelzésre van szükségük arról, mennyire működtek jól az általuk írt itemek. Rendkívül fontos a tanároknak is mindennapi osztálytermi munkájuk szempontjából, továbbá a tankönyvírók és mindazok számára, akik javítani szeretnék a magyar népesség angol nyelvtudásának szintjét.

A teljesítményekről így módon szerzett információ azért is értékes, mert új szempontot tud adni a nyelvtanítás terén zajló vitákhoz, amelyek mindeztől kezdve a szisztematikus vizsgálatokon alapuló bizonyítékokat. A csekély számú bizonyíték, amelyet a viták során használnak, gyakran anekdotikus jellegű és nem igazolható. Az iskolai népesség bizonyos csoportjainak teljesítményét rögzítő adatokkal most elkezdtük egy adatbank létrehozását, amely hasznos információkkal szolgálhat nemcsak a vitákhoz, de remélhetőleg az oktatásügyi szervek döntéseihez is. Őket végül is részben azért választják ki az irányításban való részvételre, hogy javítsák a magyar oktatás helyzetét. Ide tarto-

zik az a kérdés is, hogy a diákok heti hány órában tanuljanak idegen nyelvet, de olyanok is, mint egy adott szint eléréséhez szükséges évek száma, a különböző típusú iskolák, különböző régiók által elért szintek vagy általánosabban a nyelvtanítás minősége. Mindezek a kérdések a jövőbeli érvényes és megbízható angol tesztek ki próbálása során megvizsgálhatók.

Az új vizsgák első, nagy mintán történő kipróbálása valamit már világossá tett: az iskolai népesség teljesítménye rendkívül heterogén. Ez persze természetes bármely országban, de amikor arról döntenek, hogy

A magyar felsőoktatás eddig nem túl sokat foglalkozott az érettségi reformmal, mivel figyelmét lekötötte az új akkreditációs rendelet, amely piacot próbál nyitni az idegennyelvi vizsgák számára. Bár az egyetemek autonómok, hamarosan eljön az az idő, amikor át kell gondolniuk az érettségivel kapcsolatos elvárásaikat – mind a szinteket, mind az eredményekről való tájékoztatás formáját illetően, ha azt akarják, hogy igényeiket a reform figyelembe vegye, és ha fontos, hogy megszűnjék a Rigó utcai vizsgák iskolákra gyakorolt negatív hatása, mint ahogy jelenleg ezt a törvényhozás előrevetíti.

hogy értékes teljesítményszinteket igazolnak. A próbamérés eredményeinek tükrében ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy a vizsgáknak alkalmasaknak kell lenniük minden érettségiző teljesítményének elismerésére, bármilyen minimális legyen is az. Világos, hogy bármely vizsga, amelyen a középiskolát befejező népesség nagy része elbukik, katasztrofális kihatással lenne tanulókra, tanárookra és iskolákra egyaránt. Ha azonban a döntéshozók nem ismerik fel a szintek vizsgálatának szükségességét, a középszint fogalma, tetszik vagy nem tetszik, továbbra is a Rigó utcai vizsgákat jellemző fogalomként él majd tovább a köztu-

datban – és mi úgy véljük, ez jelentős károkat fog okozni. Nemcsak hogy nagyon kevés hihető bizonyíték van arról, hogy a Rigó utcai szintek valójában mit is jelentenek napjainkban, e vizsgák bukási aránya is magas (még azon viszonylag kevés tanulót figyelembe véve is, akik jelentkeznek rájuk), és nem szabad, hogy az érettségi esetében is ez legyen a jellemző.

Ezért feltétlenül támogatjuk a Háttértanulmány javaslatait, melyek szerint az érettséginek többszintűnek kell lennie, hogy azt nem lehet a túlzottan leegyszerűsített kétszintű rendszerre korlátozni, és azt gyanítjuk, ez minden idegen nyelv vizsgájára is áll.

Az iskolai vizsgáknak alkalmasaknak kell lenniük a teljesítmények széles skálájának felölölésére és e teljesítmények igazolására. Úgy véljük, ez szükségszerűen magával hozza a hagyományos ötfokú értékelő skála eltörlését, legalábbis az angol nyelv esetében, ahogy ez más közép-európai országokban sikeresen megtörtént, és egyúttal annak egy szélesebb, valószínűleg 1-től 100 pontig terjedő skálával való

felcserélését. Ennek alapján tájékoztathatnak majd az eredményekről, és így a felhasználók – munkáltatók, egyetemek és mások – maguk dönthetik el, milyen eredményt tartanak megfelelőnek saját céljaikra. A vizsgaeredmények értelmezésében a sikeres vagy sikertelen fogalmait a célnak való megfelelés fogalmának kell felváltania.

Ajánlások a vizsgareform számára

Hogy megerősítsük mondanivalónkat, megismételjük a Háttértanulmányban közölt javaslatokat:

– Egy központi testületnek kell felelős-

séget vállalnia a feladatok írásáért és ki-próbálásáért, mindhárom szinten a vizsgák lebonyolításáért és a feladatlapok értékeléséért, az eredményeknek a fejlesztési folyamatba történő visszacsatolásáért, a vizsgáztatók képzéséért és a nyilvánosság tájékoztatásáért.

- Tájékoztatósi kampányra van szükség annak érdekében, hogy a tanulók, tanárok és más érintettek jobban megismerjék az új vizsgák előnyeit.

- A változtatások előhívta ellenállás megelőzése és csökkentése érdekében fel kell használni a tömegkommunikációt arra, hogy a tanulók, tanárok és szülők folyamatos tájékoztatást kapjanak az új vizsgák ki-fejlesztésében történt előrehaladásról.

- Háromszintes, standardizált vizsgát kell létrehozni.

- Az új vizsgák szintjeinek összhangban kell lenniük az Európa Tanács szintjeivel.

- Az új vizsgának érvényes és megbízható módon kell rögzítenie minden tanuló teljesítményét.

- A három szint reális beállítása érdekében gondos szintmeghatározásra van szükség, hogy az eredmények motiválják, ne pedig frusztrálják a tanulókat és más érintetteket.

- Javasoljuk, hogy a tanulói teljesítmények jelzése 1–100 pontig terjedő skálán történjék, hogy mindhárom szinten a teljesítmények széles skáláját lehessen rögzíteni, így biztosítva részletes információt a hagyományos jegyeken túl.

- A tanulói teljesítményeket a négy készség szerint, illetve haladó szinten az ötödik komponenst illetően is külön jelezni kell.

- A négy készség kapjon egyenlő súlyt.

- A tanulói teljesítményeket gondosan és szisztematikusan dokumentálni kell, az eredményeket vissza kell juttatni az iskolákba, illetve elemzési és kutatási célokból tárolni kell őket.

- A norma-orientált vizsgákat fel kell váltaniuk a kritériumon alapuló vizsgáknak.

- A belső értékelést lehetőség szerint váltsa fel a külső.

- A vizsgareform szerves részévé kell válnia a vizsgáztatói képzésnek.

- Azokat a tanulókat, akik az állami oktatás 10. éve után nem kerülnek ki az iskolából, ösztönözni kell, hogy tegyék le az idegen nyelvi alapvizsgát, hogy visszajelzést kapjanak teljesítményükről, és hogy fejlesszék vizsgázói készségüket.

- Az alapvizsga választási lehetőségként legyen elérhető a 11. és 12. évfolyamos tanulók számára.

- Az érettségi vizsgák hagyományos időbeosztását újra kell gondolni, mivel a külső értékelésen alapuló vizsgák lebonyolítása, a jelenlegi felvételi vizsgákhoz hasonlóan, hosszabb ideig tart.

- A tanulói teljesítményekkel kapcsolatos statisztikai adatokat nyilvánosságra kell hozni.

- Közzé kell tenni a feladatírók, szóbeli vizsgáztatók és értékelők számára készült útmutatókat.

- Minél előbb meg kell jelentetni vizsgára felkészítő anyagokat és gyakorló teszteket.

Szakszerűség

Ami a konkrét napi feladatokat illeti, reméljük, munkánk hozzájárult ahhoz, hogy a Magyarországon zajló vizsgafejlesztés igazán szakszerűvé váljék. Azt nem állítjuk, hogy eljárásaink tökéletesek, de léteznek és nyilvánosak, így akik majd bennünket követnek, használni tudják őket. Emellett ezen eljárások tanulmányozhatók, kritizálhatók, felülvizsgálhatók és továbbfejleszthetők. Hisszük, hogy a vizsgareformnak nem titokban kell előrehaladnia, hogy a dokumentumoknak nyilvánosaknak kell lenniük, hogy tájékoztassanak arról, mi és hogyan történik a fejlesztés során. A tesztelést gyakran tartják túl szakmainak ahhoz, hogy az átlag tanár megértse, vagy olyasvalaminek, amit el kell viselni. Ebben a projektumban másfajta filozófiát követünk: igyekeztünk bevonni valódi iskolai tanárokat, olyanokat, akik gyermekek és serdülők oktatásáért, neveléséért felelősek. A tagok többsége gyakorló középiskolai tanár – számos hasznos tapasztalatot szereztünk tőlük, és reméljük, ők is tőlünk. Sokan kaptak képzést tesztelésből, és így

megértik, hogy mind a tanítás, mind az értékelés szakszerűvé tételére szükség van.

Ajánlások a tanárképzés számára

Az alábbiakban megismétljük a Háttertanulmány tanárookra vonatkozó javaslatait, ezzel is hangsúlyozva a tanárok bevonásának és meggyőzésének fontosságát:

- A tanárokat be kell vonni a vizsgareformba; jelenlegi kedvező hozzáállásukat meg kell erősíteni és fenn kell tartani.

- Tudatosítani kell a tanároknál a jelenlegi érettségi hiányosságait.

- A teszteléssel és vizsgára felkészítéssel foglalkozó kurzusokat be kell építeni a tanárképzés tanmeneteibe.

- A vizsgáztatók képzésének a kötelező tanártovábbképzés részét kell képeznie.

- A módszertani kurzusoknak (mind a tanárképzésben, mind a továbbképzésben) a hangsúlyt a jó gyakorlatra, a készségek fejlesztésére, a tanítási anyagok és autentikus források hatékony használatára kell helyezniük.

- Minden tanárnak meg kell ismernie az új vizsga feladattípusait.

- Külön figyelmet kell fordítani a beszédértés készségét fejlesztő technikákra, mert e készség tesztelése az érettségén új komponensként jelenik meg.

- Tudatosítani kell a tanárokkal, hogy a célnyelven történő órávezetés fejleszti a tanulók beszédértés-készségét.

- Ösztönözni kell a tanárokat, hogy használják fel az osztálytermen kívül elérhető forrásokat.

- Minden tanárnak tudnia kell, hogy a tanulókat hogyan lehet motiválni, és motiváltságukat hosszú távon fenntartani.

- Támogatni kell a vegyes képességű és szintű csoportokkal való foglalkozás technikáit.

- A tanároknak jobban oda kellene figyelniük a tanítási és vizsgaanyagok kiválasztására.

- A tanári gyakorlatra való reflexió, illetve a tanári együttműködés fejlesztése érdekében osztálytermi kutatási technikákat kell bevezetni.

A következő lépés?

Mit mondhatunk a jövőről? Merre tart a projektum és általánosabb értelemben a vizsgareform?

Újabb próbamérések, íráskészség- és beszéd-készség-feladatok vannak előkészületben. Az új feladatok megírása, azok áttekintése, előzetes értékelése megtörtént, a feladatírók a javításokra vonatkozó megjegyzéseket megkapták, feladataikat átdolgozták és újra beadták. A bíráló bizottság ezeket megvizsgálta és kiválasztott néhányat a próbamérésre. Megvizsgáltuk a vizsgafeladatok készítésére kifejlesztett eljárásokat, és úgy tűnik, zökkenőmentesen működnek. A feladatok áttekintésére egy külső testület, a University of Cambridge Local Examinations Syndicate szakembereit is felkértük, értékes megjegyzéseiket, ahol lehetett, figyelembe vettük.

A tanulók beszéd-készség-feladatokon nyújtott teljesítményét rögzítettük, szakmailag megfelelő standardizálási eljárások kidolgozását követően került sor a tanulók íráskészségét mérő feladatok értékelésére. A feladatírók megbízást kaptak új olvasás-értési és nyelvhasználat feladatok írására. Így tehát a munka a fejlesztés, lebonyolítás, elemzés, értelmezés és a tanulságok levonásának szokásos körforgásával halad tovább. Ennek eredményeként kalibrált ítemeket tartalmazó bankok jönnek létre, nagyobb tapasztalat és szaktudás áll majd rendelkezésre. Magyarország olyan állandóan növekvő létszámú, szaktudással rendelkező nyelvvizsgáztatói gárdára számíthat, amelyik nemzetközi standardoknak és gyakorlatnak megfelelően kifejlesztett, szakszerű eljárásmodokat követ.

Ezzel párhuzamosan a tanárok számára tartandó tanfolyamok fejlesztése is tovább folytatódik. Azok, akik e kurzusokat tartani fogják, képzésben vesznek részt. Folytatódik az iskolában tanító angol tanárok szükségleteinek elemzése, és kialakulnak ezek kielégítésének feltételei, ahogy remélhetőleg a vizsgareform újabb lendületet kap. Már megkezdődött a hazai angol nyelvoktatást bemutató sorozat harmadik

kötetének előkészítése, amely a továbbképző tanfolyamot dokumentálja.

Mindezen fejlesztések sikere és hatása természetesen függ attól, hogy a magyar oktatásügyi szervek elég elszántak-e a tervezett vizsgareform teljes és szakszerű végrehajtására. A tanárok többnyire cinikusak a reform sikerét és ütemét illetően. Munkánk során gyakran találkoztunk olyanokkal, akiknek meggyőződésük volt, hogy semmi nem fog változni, hogy a folyamatok irányítói és a döntések végrehajtásáért felelősek nem kezelik jól a megbízhatatlan érettségi vizsgák kérdéseit. Valóban vannak arra utaló jelek, hogy esetleg elakad a reform. Az iskolaköteles kor 18 évre történő emelésével a tizedik évfolyam végére tervezett alapműveltségi vizsga érvényét veszítette. Az angol vizsga szempontjából még nincs minden veszve, mivel egyesek ellenzése és közömbössége ellenére nálunk az alapszintű itemek és feladatok fejlesztése kezdetektől a munka szerves részét képezte. Most is zajlik az új alapszintű feladatok áttekintése, amelyeket remélhetőleg ki is próbálhatunk. Minden bizonnyal felhasználhatók lesznek majd egy olyan jövőbeli többszintű vizsgán, amelyik nem korlátozódik a valóságtól elrugaszkodott és meghatározatlan „közép” és „haladó” szintekre.

A magyar felsőoktatás eddig nem túl sokat foglalkozott az érettségi reformmal, mivel figyelmét lekötötte az új akkreditációs rendelet, amely piacot próbál nyitni az idegennyelvi vizsgák számára. Bár az egyetemek autonómok, hamarosan eljön az az idő, amikor át kell gondolniuk az érettségivel kapcsolatos elvárásaikat – mind a szinteket, mind az eredményekről való tájékoztatás formáját illetően, ha azt akarják, hogy igényeiket a reform figyelembe vegye, és ha fontos, hogy megszűnjék a Rigó utcai vizsgák iskolákra gyakorolt negatív hatása, mint ahogy jelenleg ezt a törvényhozás előrevetíti.

Mindenek felett pedig az Oktatásügyi Minisztériumnak és a vizsgareform végrehajtásával megbízott intézményeknek továbbra is komolyan kell venniük azt a felelősségüket, hogy az érvényes, megbízható

és hasznos vizsgák biztosan bevezethetők legyenek. Ezt eredetileg 2004-re tervezték. Négy éve ez a cél nagyon reálisnak látszott. Az idő azonban előrehaladt, és a sürgősség érzése egyre erősebb. Ahhoz, hogy a négy év múlva bevezetendő új vizsgákra az iskolák felkészülhessenek, rövid időn belül döntéseket kell hozni a szintekről, vizsgaformákról, eljárásokról, infrastruktúráról, forrásokról, képzésről, valamint a minőség ellenőrzéséről és biztosításáról. Ahhoz, hogy a tanulók 2004-ben megfelelően felkészültek legyenek, 2002-re maximális információval kellene rendelkezniük, és a tanárokat ezt megelőzően kellene felkészíteni. Ám csupán egyetlen döntés született a közelmúltban, az, hogy az új vizsgákat 2005-ben vezetik be!

Mi a helyzet most? Úgy fest, még mindig nincs tisztázva, mely intézmények lesznek felelősek az új vizsgák kifejlesztéséért és lebonyolításáért, és sok a szóbeszéd. A szervezeti bizonytalanságok komolyan akadályozzák a projektum munkáját. Hangsúlyoznunk kell annak jelentőségét is, hogy egyértelműen meg legyen határozva a reformba bevont intézmények hatásköre, és az, hogy melyik intézmény miért felelős.

Minden képlékeny még tehát. De ez mindig is így volt, és a reformban részt vevők nem számíthatnak másra. A vizsgák minden körülmények között az oktatáspolitikai középpontjában vannak, egyszerűen azért, mert meghatározzák a tanítási anyagot, ha tetszik, ha nem. Ez persze sokaknak nem tetszik, és figyelmen kívül hagyják a vizsgák szerepét, inkább koncentrálnak a tanárképzésre, iskolai önértékelésre vagy a tudományos kutatásra. De a vizsgák ettől még vannak, és mindig lesz kihatásuk. Mind nagyobb szerepet kellene betölteniük a minőségbiztosításban. A magyarországi nyelvoktatás szempontjából döntő, hogy minden szakember igyekezzék mindent megtenni annak érdekében, hogy az érvényes, megbízható és jelentéssel bíró érettségi szerepe világos legyen az oktatásügyi döntéshozók számára és hogy értékkel rendelkező, szakszerű, külső ellenőrzésen alapuló érettségit lehessen fejleszteni és megvalósítani.

Irodalom

FEKETE Hajnal – MAJOR Éva – NIKOLOV Marianne (szerk.): *English Language Education in Hungary: A Baseline Study*. [Angol nyelvoktatás Magyarországon: Háttér tanulmány]. British Council Hungary, Bp, 1999.

NIKOLOV Marianne: *General Conclusions and Recommendations*. In: *English Language Education in Hungary: A Baseline Study*. Bp, 1999. 247–253. old.

Charles Alderson – Nagy Edit
– Öveges Enikő

Óvodáskorú gyermekek kommunikációs képességének fejlesztése kétnyelvű környezetben

Az emberiség nagy része ma már olyan közösségekben él, amelyek egyre több multikulturális vonást viselnek magukon. Ilyen környezetekben a többnyelvűség elkerülhetetlen lesz a különböző kulturális közegekből származók számára, a kétnyelvűség pedig a kommunikáció alapfeltétele. Ezért nem meglepő a nyilvánosság érdeklődése a kétnyelvű oktatás iskoláskor előtti stratégiai és programjai iránt.

A kommunikációs képességek fejlődése

A gyermek fejlődésének a születéstől a hatodik életévig terjedő szakasza a kommunikációs képességek kialakulásában a legkritikusabb. (1) A kisgyermekkorban fejlődnek ugyanis a fizikai és szociális környezet hatására azok a bonyolult képességek – a gondolkodás és a beszéd –, amelyek az embert elkülönítik a többi élőlénytől. (2)

Egy kulturális környezetben a szülőkkel és más felnőttekkel, valamint a különböző életkorú társakkal együttműködve a gyermeknek lehetősége adódik – de rá is kényszerül –, hogy lassan elsajátítsa és kifejlessze a tapasztalatai feldolgozására szolgáló rendszereket, továbbá hogy megtanulja a gondolkodás és a kommunikáció leghatékonyabb eszközét, a nyelvet. A nyelvi és kommunikációs képesség fejlődése összetett és hosszadalmas folyamat. Kezdetét a gyermek első megnyilatkozásai jelzik, amelyeket csak kísér a beszéd (ez az elsőleges, úgynevezett affektív kommunikáció). Az ezután következő szakaszban a beszéd már beépül a gyermek környezetével

való kapcsolatába (szemiotikai kommunikáció kezdeti szakasza). Ezt követi az a fázis, amelyben az interakció szinte teljesen a beszédén keresztül valósul meg (a szemiotikai kommunikáció kognitív kommunikációs szakasza). (3)

Az óvodáskorú gyermek fejlődése során változások állnak be a beszéd minőségi és mennyiségi tulajdonságaiban is. Összetettség és helyesség szempontjából tökéletesebb lesz, de megváltozik az időtartama és a mennyisége is. A bonyolultságra, időtartamra és a mennyiségre a gyermekkor e szakaszában nagy hatással van a fizikai környezet és a kommunikációban részt vevők közös ismerete. Ezért érthető az üzeneteknek különösen a fiatalabb korosztályoknál tapasztalható nagyfokú telítettsége nem verbális kommunikációs eszközökkel (főleg gesztusokkal és paralingvisztikai eszközökkel). Az óvodáskorúak kommunikációjában fontos helyet kapnak a gesztusok, különösen addig, amíg a nyelv nem lesz tökéletes, később már ezek az elemek „kévésbé illusztratív tartalommal” (4) válnak.

A kommunikáció során továbbított üzenetek tartalmának fejlettségi fokát kezdet-